

HET MUNTSCHATTENCOMPLEX VAN NIEUWERKERKEN UIT HET BEGIN VAN DE 19DE EEUW

Raf VAN LAERE

ONDERZOEK NAAR PASMUNT EN A *FORTIORI* POSTMIDDELEEUWSE KOPEREN pasmunt is niet populair, noch bij numismaten, noch bij monetaire historici. Numismaten argumenteren dit gebrek aan belangstelling door erop te wijzen dat de kans om nieuwe types postmiddeleeuwse pasmunt te ontdekken quasi onbestaand is en dat – althans voor de Habsburgse Nederlanden – de basisinformatie over de productie en de koers van koperen munten voldoende gekend is. Daarbij wordt de registratie van de talloze, vaak overduidelijk betekenisloze, varianten meestal overgelaten aan verzamelaars, die deze informatie niet zelden in verspreide slagorde publiceren in moeilijk toegankelijke lokale tijdschriften. Monetaire historici, vooral diegenen die prat gaan op een breed economisch perspectief, hebben eveneens een duidelijke voorkeur voor hoogwaardige zilveren en gouden munten, maar gebruiken hiervoor andere argumenten: pasmunt vertegenwoordigt slechts een fractie van de waarde van de totale monetaire massa, waardoor het onderzoek naar pasmunt volgens hen slechts weinig informatie kan opleveren die niet beter door de studie van gouden en zilveren speciën ontdekt kan worden. Pas bij het begin van de 21ste eeuw komt hierin enige kentering onder meer met een innoverende studie van twee Amerikaanse economen, Thomas SARGENT & François VELDE, die met grove penseelstreken een overtuigende diachronische schets van het belang van pasmunt voor het economische weefsel als geheel tekenen.

Voor een deel is het gebrek aan enthousiasme voor het onderzoek van pasmunt ongetwijfeld ook te wijten aan de ogenschijnlijke schaarste van bronnen waarmee beide groepen vorsers het best vertrouwd zijn: muntschatten en archivalia [zie daarentegen SCHEFFERS]. Daarbij valt vooral op hoe weinig publicaties er beschikbaar zijn over muntschatten of andere -vondsten waarvan – koperen – pasmunt een belangrijk aandeel vormt. Verspreid zijn er weliswaar gegevens over losse vondsten beschikbaar, voor wat België betreft recent voor een goed deel gebundeld in de provinciale inventarissen die Jean-Luc DENGIS sinds 2009 publiceert. Ook een aantal opgravingsverslagen vermeldt trouw de vondst van pasmunt, maar wetenschappelijke publicaties van postmiddeleeuwse schatten met een groot aandeel aan pasmunt zijn voor onze streken quasi onbestaand. In onze nabuurlanden is de situatie nauwelijks beter. Zelfs al hebben enkele studies het belang van onderzoek naar pasmunt op overduidelijke manier aangetoond, zoals de verhelderende bijdrage over de inhoud van een offerblok uit Rohr (D) door Niklot KLÜSENDORF, dan nog blijft de belangstelling, op enkele uitzonderingen zoals Konrad SCHNEIDER na, erg bescheiden. Toch zijn er sinds het eind van de 20ste eeuw enkele inspirerende publicaties verschenen die het

Bent u geïnteresseerd in het vervolg van dit artikel?

Contacteer dan het EGMP voor de aankoop van het Jaarboek.